

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 232 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 29 MARS 1915 ***

APROPOSIT DE LA NEUTRALITAT

I

Altra cop acaba d'esser remoguda a Espanya la desdixada qüestió de la neutralitat a les escoles, provocant en tots els camps excitacions estèrils. Me tem que uns i altres hajen fet el joc sense voler al comte de Romanones, necessitat d'aparentar lliberalisme i democràcia per ostentar dins la política un banderí qualsevol que no sia el de les propies ambicions personals, única cosa que'l mòu segurament.

Rès més artificios qu'aquest problema fantàstic que tantes activitats desencamina i fa perdre en la tasca negativa de les protestes i de les contra-protestes.

Com diu en una exposició molt raonada la Junta Diocesana d'Acció Catòlica de Barcelona, el pretengut conflicte no existeix en la realitat espanyola, aon el nombre de pares qui no fan batiar espontàniament els seus infants, es d'una insignificància per tots coneguda, i aon de fet son raríssims els qui's resisteixen a que s'ensenyi la doctrina als propis fills.

Podrien objectar, es cert, el partidaris del projecte Romanones que si realment la majoria d'espanyols vol pels seus fills l'instrucció religiosa, el caràcter voluntari que's pretén donar a n'aquesta instrucció resulta inofensiu. Tot se limitarà a no violentar la voluntat d'uns quants pares.

Ja sabem qu'això no es tot lo que's vol, sino qu'es en realitat el principi d'una campanya. Però, per lo meteix, jo invit els catòlics, abans de pendre definitivament tal o qual actitud, a reflexionar amb serenitat sobre la conveniència d'acceptar o no en el terré de la pràctica el principi de la llibertat dels pares. Pensin que si per desgracia perdem la partida, ens esposam a

que'ls sectaris usin amb nosaltres així com nosaltres hajem usat amb ells, privant d'aquesta llibertat als pares catòlics. No oblidem que'ls catòlics francesos han hagut d'acabar per dirse *lliberals*, invocant aquell principi que avui nosaltres ens resistim a acceptar, per alliberar els seus fills de l'ensenyança irreligiosa que l'Estat els imposa.

No pretenc ara imposar a ningú la opinió que jo tenc formada sobre aquest punt, sino sometre a la reflexió dels nostres algunes observacions que sugereix la realitat meteixa, obligant-los una mica a una gimnàcia de pensament a la qu'están en general poc habituats.

Es un dever de consciència dels periodistes catòlics no educar els seus lectors en el simplisme que tant agrada a les multituds i que tant ajuda a certs èxits oratoris; perque pot esser perillós per una bona causa quant s'en abusa massa en la seva defensa.

Iv.

OFRENA

(Al amic poeta 'n Josep Calafat pel dia de la seua Missa nova.)

«Tu es sacerdos in æternum...

Entre núbols d'encens qu'innunda'l Santuari
t'he vist dalt el calvari
del incruent altar, voltat de resplandor.
Els serafins ardents te daven son amor,
els àngels plens de llum sos liris de candor.
Fent tàlem nupcial l'august Esperit Sant
desplega flametjant
ses ales sacrosantes, vessant-te la calor
que l'esforssat ardor
dels màrtirs dona al pit,

i els liris virginals esclata en hort florit.
¡Y arriba'l gran moment! Ta veu qu'es fecundada
fa nèixer l'Anyell blanc,
l'Anyell que renta'l fanc
del món amb nova sang, qu'extàtic has gustada
¡ministre del Senyor!
entre himnes triomfals, amb santa tremolor.
¡Has fet noviatge amb Deu! L'espòs immaculat

amb gloria t'ha inundat
òbrint-te l'hort tancat
del pit, per somniar misteris del amor,
qu'amb mística remor
hi canta la natura
i flors de tot perfum hi bada la llum pura.
¡Dorm ja i somnia...! En tant oviraré d'enfora
la gran visió, fins l'hora
de poderm'hi anegar
i'l càntic qu'ara anyor podré llavó escoltar.

ENDREÇA

No tenc pas or ni argent;
te don tot lo que tenc
d'amor la flamarada
¡oh! ànima innocent
amb Deu extasiada.

B. C. LL.

Inca, diada de Pasco de 1915.

PEQUEÑEZ

Me decía no ha mucho un excelente amigo de Mallorca, que la conoce bien y la quiere mejor que muchos de nosotros, que encontraba á faltar en ella *un malestar*. Muchas veces he pensado yo lo mismo. La prosperidad material nos está amodorrando.

Porque esa paz mallorquina tan decantada, no es la paz noble y fecunda en que los pueblos florecen y fructifican al sol de la civilización. Es por el contrario una paz sin nobleza, que parece estar condicionada por la paralización de las actividades más altas del espíritu.

Por eso entre la masa de satisfechos á quienes ese *engoidar* del país tiene encantados, se nota aquí el descontento de los que creen que no sólo de pan vive el hombre. Los poetas, los enamorados del arte, los idealistas, los hondamente religiosos, experimentan en ese ambiente de Mallorca,—concretando más, de Palma,—una sensación de angustia opresora.

Dios mío, en la miseria trágica de Castilla hay por lo menos un elemento

de grandesa. Però ese mezquino bienestar en que se cifran exclusivament las actuaes aspiraciones de nuestro pueblo, es irritante por lo burgués, por lo pequeño, por lo egoista.

Por lo egoista: ¿Acaso no ha querido hacerse de ese ideal sancho-panesco el contenido miserable de nuestro regionalismo? ¿Como si vegetar de espaldas al universo y lejos de toda solidaridad humana, hubiese de ser el programa único del buen mallorquín!

Yo no conozco otro regionalismo—para usar la palabra corriente, que no es la propia,—que el que interesándose se directamente por todos los grandes problemas espirituales que agitan la mundo, trata de plantearlos en casa para resolverlos con un sentido propio, ó de colaborar á su resolución en unión con los más afines.

Y aquí, á fuerza de jugar al progreso provinciano, nos estamos olvidando hasta del problema español, que es el nuestro, por más que no lo sintamos por puro embotamiento.

Porque no se trata precisamente de interesarse para que gobierne Maura en vez de Romanones, ó Romanones en vez de Maura, que éste es un simple problema político, que no es el vital de España, por más que pueda afectarle.

La esencia del problema español radica en la distancia que nos separa de Europa, y en la necesidad de perecer ó salvarla. Nuestra cultura religiosa,—que lo entiendan bien los católicos,—nuestra cultura religiosa, filosófica, científica, artística, literaria, política, etc., es vergonzosamente inferior á la de cualquier país europeo. En todos ellos somos mirados con razón como pueblo *distinto*, sin más valor que el de lo puramente pintoresco. (A Mallorca, ni ése le quedará dentro de poco.)

Todo lo que no sea enterarse de esa vergüenza, y sentirla en la cara, y trabajar para salir de ella, no significa nada á los ojos del espíritu. Ansias de cultura verdadera es lo que aquí hace falta, más que mejoras materiales que las adormezcan, y más que esa riqueza que en manos más conscientes sería un arma para conquistar la civilización nueva, y en las nuestras sólo lo es para destruir los restos de la antigua.

ALANÍS DE LA LUNA.

Cultu de la carn

L'ESPERIT Y LA LLUM. LA DIGNITAT HUMANA VÉ DEL ESPRIT

Quan en un home l'esperit queda ofegat, quan l'esperit se li extingueix, s'apaga la lluminosa dignitat, humana. Sens llum no hi ha dignitat en l'home, y en ell la llum es una irradiació de l'esperit. L'esperit immortal es el que dignifica. Les besties no tenen dignitat. La bona proporció de les formes, la elegancia de la figura, la suavitat del contorn, no donan dignitat. La dignitat en l'home es una derivació divina, es una qualitat de la ànima que 's manifesta en lo cos; per axó es imposible trobarla en aquells qui engegats per la meteria tenen l'esperit dissipat. La dignitat está en proporció á la llum; á un ser en quant es més lluminós li regonexem major dignitat; y per axó á Aquell qui es la llum verdadera que ilumina á tothom qui vé en aquest món lo adoram, beneim y alabam: per que es un Esperit puríssim é infinit que 'ns dona participació de la seua llum en aquest món per la comunicació que 'ns fá del seus secrets mediant la fé, y en l'altre nos revestirá de la plenitud de la seua llum pera que tingam una plenitud de vida.

LES TENEBRES DE LA CARN

La materia y la llum son antitètics; fins la llum corporal d'aquest món es lo menos material de la materi; y en la escala del sers, axí que disminueixen la materialitat aumenta la llum: l'home es més lluminós que la bestia, l'àngel més que l'home y Deu es la llum essencial que ilumina l'univers de les criatures.

De aquí vé que l'home carnal viu en les tenebres, s'ha exit de la pura y serena llum de la alta inteligencia; y si en la seua vida hi ha rafagues lluminoses, son com les exalecions atmosfèriques, no una llum permanent que s'escampa per l'horitzó y dona seguretat als passos de l'home: son una illuminació violenta, que enlluerna, que abмира pel seu contrast ab les tenebres, però que no serveix de guia en los camins de la vida, y que condueix á l'home á estimerse en los abims de la mort.

LA CORRUPCIÓ DE LA CARN ENGENDRA L'ENEGAMENT Y LA DESTUCCIÓ

Los mestres de la vida espiritual explican admirablement com un dels efectes de la carnalitat es la cequedat en que quedan los desgreñats que 's dexan dominar per ella; y la experiencia de cada dia també ho demostra. La dominació de la carn es destructora: no solament apaga l'esperit, sino que corompt á la metéxa carn, dissipa los patrimonis, aterra les cases més poderoses encen la guerra dins de les familias, deshonra les parenteles y porta la perdició á la vida social. L'home carnal no sab ahont vá, no vá enlloch, no té direcció, perque la inteligencia se li ha tornat cega, y'ls apetits desordenats é irracionals se l'enduen cap al canyet de la

corrupció. Aquesta es la fi de tota carn quan no es dirigida y dignificada per l'esperit; axí acaba la humanitat quan rebutja les sollicitacions divines, y no correspon a les amoroses influencias d'Aquell qui digué (1): quan seré elevat per sobre la terra (enlayrat en la creu) tot ho atrauré envers mí. La seua atracció dolcíssima y puríssima ha castigat, y castiga innumerables ànimes. L'arbre sant de la Creu fá una ombra que purifica a tots aquells qui a son redós s'acullen; y per axó la influencia diabòlica vol aterrorar aquest arbre de vida, per extendre la corrupció y la mort entre'ls fills d'Adam, destinats a una pura, lluminosa y felicíssima eternitat; per axó la Iglesia de Deu perpétuament predicará la mortificació de la carn, perque mortificantla se la divinisa.

Joseph, Bisbe de Vich.

PERA DESTRUIR LAS FORMIGUES

Una revista científica recomana l'ús del hiposulfit de sosa com a remey infalible per a la destrucció de las formigues.

Aquests animalets tenen horror al hiposulfit de sosa, que, dissolt a raó de 300 grams per litre d'aigua i tirat en lo formiguer, no sols mata a les que s'hi troben en aquell moment, sinó que n'allunya a las ausents. Admés, n'hi ha prou en humitejar ab aquesta solució los camins que acostumen a recorre las formigues per a que s'allunyin d'ells per a sempre.

S'ignora per quina causa obra aixís el vulgar hiposulfit sobre las formigues, pero los hi deu ser molt dolent, segons ho prova la següent experiencia: ab un pinzell humit en la solució indicada se pinta un rotlo en un paper i a dins s'hi coloca la formiga; aquesta s'entrega a las més terribles convulsions, y abans mor que passar lo cercol exterminador.

L'hiposulfit es barato, sens ocasionar cap perjudici, ni sobre las patates i sembla que resol un problema tan important com es lo destruir los formiguers y lliurar los rebots i botigues de tan perjudicials hostes,

NORMES ORTOGRAFÍQUES

XII

El sò de s sorda, que, seguint un criteri alhora etimològic i tradicional, tothom convé a representar per *c* davant de *e*, *i*, en mots com *cent* (de *centum*), *vèncer* (de *vincere*), *essència* (de *essentia*), s'escriurá anàlogament amb *ç* i no amb *s* (o *ss*) en fi de dicció o davant de *a*, *o*, *u*, en mots com *dolç* (de *dulcis*), *venç* (de *vincit*), *aparença* (de *apparentia*), *faça* (de *faciat*).

Ex.: *dolç* (*dolços*, *dolça*, *dolces*, *endolcir*, *dulcificar*), *calç*, *la falç*, *eficaç* (*eficaços*, *eficacia*) *feliç* (*feliços*, *feliçitat*), *atroç*, *vivaç*, *precoç* *glaç* (*glaçar* *glacial*), *braç* (*braços*, *bracet*), *llaç* (*enllaçar*), *faç* (*facial*), *lluç*, *balança* (*balancejar*), *França* (*francès*), *solaç* (*solacivol*), *comers* (*comercial*), *calçar* (*escalçar*, *descalçar*), *paniç*, *pedriç* i els altres derivats.

(1) JORN, XII, 22.

vats en -iç, vincladiç, enyoradiç, i els altres derivats en -diç, venediça begugadiça i els altres derivats en -diça, canemaç, bonaç i els altres derivats en -aç, açò (*ecce hoc*)

esperança (*esperançar*), venjança, assegurança i els altres derivats en -ança, temença, parença (*aparençar*, *parencer*), coneixença i els altres derivats en -ença, escurçar, avençar, alçar, cançó, llençol, començar, adreçar, destroçar, març, força, terça, tercer).

S'admet, però, la substitució de la ç tradicional per s o ss en els mots presos de l'àrab, en els quals ja d'antic es noten freqüents variacions entre ç i s; tals són, entre altres, *safrà, sucre, sabuta, safata, Saragossa, assotar arròs*.

Noteu: als mots que cal escriure amb ç corresponen mots castellans amb c o z i mots italians amb ç, ci, cci o z, zz: *dolç* cast. *dolce* it. *dolce*, *calç* it. *calce*, *falc* cast. *hoz* it. *falce*, *eficaç* cast. *eficaz* it. *efficace*, *atroç* cast. *atroz* it. *atroce*, *feliç* cast. *feliç* it. *felice*; *glaç* it. *ghiaccio*, *braç*, cast. *brazo* it. *braccio*, *llaç*, cast. *lazo* it. *laccio*, *balança* castellà *balanza* it. *bilancia*, *culçar* cast. *caizar* it. *culzare*, *comerç* castellà *comercio* it. *commercio*; *començar* cast. *comenzar* it. *cominciare*, *esperança* cast. *esperanza* it. *speranza*, *cançó* cast. *canción* it. *canzone*, *força* cast. *juerza* it. *forza*, *març*, cast. *marzo*, *endreçar* castellà *enderezar*, it. *indirizzare*, etc. Però la regla segons la qual s'escriuria ç quan el castellà escriu z, presenta un nombre considerable d'excepcions degut, d'una part, al fet de rebutjar-se la ç en els mots d'origen àrab (*sucrer*) i d'altra part, al fet de presentar el castellà en alguns mots z corresponent a s llatina (*zozobra*): *asafrán safrà, azúcar sucre, usufre sofre, azote assot, zozobra sotsobre, zafiro safú, mezclar mesclar*.

Com resultat d'aquesta Norma, no caldrà mai escriure ç davant de consonant ni en principi de paraula, llevat en el pronom *ço* forma abreujada de *açò*) i en l'adverbi *çi*.

Teadures d'or

Bèlgica és la glòria i consol de la Iglesia en nostres dies, i quasi podríem aplicar a la petita gran nació les paraules que s'han dit d'Alemanya: *Germania docet*. La famosa Universitat de Lovaina està per enriquir-se d'un nou magnífic edifici per les facultats de teologia, filosofia, dret i medicina. Posseeix, ademés, altres quatre facultats tècniques. I ara, de bell nou, per acord unànim de les facultats, compresa la de teologia, les portes de la Universitat queden obertes per a les dones. Així ho ha resolt el Consell d'Administració amb gran satisfacció de tot el reialme. El Dr. Francesc von Cauvelaert, diputat catòlic d'Anvers, en un discurs fet darrerament a Amsterdam ha demostrada la necessitat urgent d'aquesta innovació. Cal recordar que aqueix diputat ha sigut fins suara professor de filosofia a la Universitat suïça de Friburg, on desde bon principi foren admeses les estudiantes.

En la crònica social que publica damunt la *Révue pratique d'Apologétique*, del 1.º del corrent, el conegut sociòleg i professor de Friburg, Max Turman, fa notar la victòria obtinguda pels obrers catòlics anglesos en el 45.º Congrés anyal de les *Trade-Unions* tingut a Newport. Feia molts anys que alguns anticlericals proposaven a cada Congrés trade-unionista una moció reclamant ensenyança neutra, moció que aixecava naturalment una oposició vivíssima de part dels congressistes catòlics. Enguany els minaires, que formen la més poderosa de les associacions obreres, expressaren el desig de que fos treta de l'ordre del dia la qüestió irritant. La valentia dels obrers catòlics i de sos directors professionals ha triomfat fent desaparèixer aquella moció que'ls socialistes anticristians feien passar cada vegada de frau, sens consultar previament el desig dels obrers.

PUBLICACIONS REBUDES

EL ARTE DE EDUCAR A LOS NIÑOS.—TH. Simón. Versión española autorizada por el autor—1913—Editorial Ibèica, Balmes—Barcelona.

No s'coneix actualment ni dins Espanya ni'n tota Europa altra obra que, amb més claredat i orde presenti els medis d'educar an els nins desde'ls primers anys de s'infantesa.

Les ventatjes especialíssimes que aqueix llibre presenta sobre'ls demés son:

1.º. *Estudia l'educació del nín en tots els ordres: Físic, religiós, moral, intel·lectual i civil.*

2.º. En lloc de llargues explicacions més ó manco filosòfiques *dona preceptes concrets, ninuciosos i eminentament pràctics.*

3.º. Tant lo que diu com la manera de dir-ho, está perfectament a *la comprensió de tot el món.*

4.º. Té distins capítols destinats únicament a la *educació física*, amb una serie de receptes i advertencies mèdiques de preciosa utilitat en totes les circumstancies de la vida.

Aqueix llibret, resulta el millor conseller dels pares de família i que no haurien de dexar mai de sa mà les mares que volen estar a l'altura de la seua missió.

A nostra llibreria n'hi ha de venals a 2 ptes. en rústiga i 3 enquadernat.

La primèra comunió—als set anys—*El Primer llibre—del—noy cristià—formació religiosa—de la infancia—per—Mossèn Eudalt Serra, Pvre.—segona edició—Barcelona—Editorial ibèica—Balmes 87—1913.*

¿Que deuen saber els nins a l'edat de set anys per combregar degudament?

¿Com ensenyar, a intel·ligencies qu'apenes comensen a badarse, misteris tant sublims?

La resposta an aquestes preguntes forma el fondo del llibret, el qual no solament aspira a explicar lo que deuen sobre'ls nins sino que també resol la manera com li han d'ensenyar les pràctiques piedoses.

An aqueix llibret se troben esposats en

forma eminentament comprensible, la sustancia i fonament de la vida cristiana: Les veritats de la fè necessaris per a salvarse; la oració amb el exercissi del cristià; la confessió amb son axà-nen i la comunió amb sa preparació i acció de gracies; la santa missa i manera de oír-la; i les principals devocions.

Es un elegantíssim volum de 400 planes tirades a dues tintes, sis fototípies, originals d'En Juan Llimona, i 15 gravats de la missa, enquadernat en tela inglesa.

En cata'la valen 1'25 ptes, i en castellà 2.

En tenim axistencia a nostra Llibreria.

D'aquest metexos devocionaris n'hi ha de dedicats a la *Noya* i a la *niña* retgint els metexos preus de una i dues ptes. respectivament.

Noves d'Inca

PUJADA DE BECÓ.—Dijous el preu de bessó de metla se pagava a 24 duros el quintà, degut sens dupte el poc rendiment que s'espera de l'anyada venidera.

A pesar que s'havia dit que la caiguda d'ametlò era general en nostra regió, per Inca hi ha extensos redols, particularment an els camps mes a prop de la muntanya, que'ls ametlers están carregadíssims, tenguent el fruit molt gròs i sà.

BONS PREUS.—La pulpa d'aubercoc també està d'alsa. Dijous un fabricant amic nostro venqué 200 caxes al extranger d'aquexa pulpa a 19 pessetes la caixa, francs de gastos. Les caxes tenen, com se sab, quatre pots cada una.

CAMBI DE DOMICILI.—El notari D. Josep Llambies Llompert que fins ara havia regentat una notaria an aquesta Ciutat, mos participa mitjansant un atent B. L. M. que ha près possessori de la Notaria de la Ciutat de Palma que servia D. Miquel Font per la que fone nombrat i té ubert son despaix an el carré del Sindicat, número 156, enfront al carré de la Mercè.

NOVILLADA.—Dia 30 de Març se farà una gran novillada a la plaça de toros d'Inca, si'l temps heu permet; i deim si'l temps heu permet, perque per cinc vegades ja s'es preparada aquesta festa nacional i cada vegada les aigos han allergat la vida an els toros.

CASTIC EXEMPLAR.—El dia de la festa del Cocó, entrà a lo presó un jove de Binisalen, anomenat Jaume Borràs, convicte y confés d'haver tirat una pedra an el tren de viatgers que passà per la estació de Binisalem dies abans, a la una y quart del capvespre.

Segons noticies el Juge instructor ha decretat se presó provicional de dit subjecte. Vat-aquí un càstic que servirà de llissó an els bergantells que per Binisalem han apredegat els trens varies vegades.

FUNCIÓ DE COL·LEGI.—An el nou teatre del col·legi del Sagrat Cor, els distingits joves que formen la càtedra de declamació donaren, dilluns passat, segona festa de Pasco, una agradívola funció de caràcter familiar essent l'entrada per invitació. Posaren en escena el sentimental drama en quatre actes «Los dos sargentos» que resultà molt ben treta. Se lluien ferm amb los papers de sargent Guillerme i Rubert, personatges protagonistes. En Pere Rubert i En Bartomeu Martorell; amb so de Mariscal En Gre-

gori Balaguer, amb so d'Ajudant En Tomas Capellà i amb so de valencià En Mateu Coli.

S'acabament se fé en la representació del xistós sainet amb un acte «Un dia de Pascua» aont foren aplaudits Capellà, Beltrán i Martorell.

La molt distingida concurrencia qu'assistí a la vetlada, sortí molt satisfeta i contenta. Per breu ne preparen un'altra a la que s'estrenarà l'hermós i commovador drama en quatre actes titulat: «El Misionero.»

FUNCIONS RELIGIOSES.—Ses funcions del dia de Pasco se feren amb la metexa solemnidad dels altres anys. A la processó del diumenge assistí el Magnífic Ajuntament i la banda de música que dirigeix D. Josep Rotger. A l'Ofici major dirigí la paraula divina y donà les bones festes, l'Arciprest, Mosen Barnedi Font, alegrantnos ferm de sentir-lo després de tant de temps que no havia predicat a causa del seu estat delicat de salut.

El dilluns a l'Ofici, que segons costum inmemorial se celebra a l'Iglesia de les Monjes tancades, va fé la despedida el Pare Atanassi de Palafurgell qu'enguany ens ha predicat la Corema. Dexà per recort la comunió frequent com a medi segur per perseverar en los bons propòsits formats durant la Corema. Hei assistí molta gent i la Corporació municipal.

PRIMERA COMUNIÓ.—A l'Iglesia de Sant Francesc avui han feta la primera Comunió els nins Ramón Durán Coli, Bartomeu Payeras Mulet, Jaume Ferrer Servera, Jordi Marimón Tal-

tavull i Juan Beltran Llompert, els quals pertanyen casi tots a la Capella seràfica establida an aquella iglesia.

L'acte s'es verificat a la capella de Sant Antoni de Padua qu'estava adornada com un dia de festa grossa.

Durant la missa de comunió s'han cantat precioses cobles alusives a l'acte acompanyades d'armonium. El Rnt. Superior de Franciscans P. Cerdá, qu'actuava de celebrant, ha dirigida la paraula els cinc ninets que estaven en lloc distingit, fent caure dolces llágrimas de ternura an els circumstants i families que han acompanyat a la taula Eucarística a sos nins estimats.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	120'00	el quintá
Blat	a	18'50	la cortera
Xexa	a	19'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	00'00	id.
Palatas	a	8'00	es quintá
MOLLACOS	a	5'00	id.

Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

	540
Amor de genre, baguda sense ceia.	541
Val més una goia, qu'una bota.	542
Val més sa que guarda, que sa que cura.	543
A bon gat encomanes es formatge.	544
Gat vey, retolí tendre.	545
Gat escaldat, d'aigo teba fuitx.	546
De gat a gat, no hi ha mes qu'arpades.	547
De gates mortes trèuen gatons vius.	548
La perdiu cansada, es més delicada.	549
Ja't conec herbeta, moradux te dius.	550
Mala herba, may mor.	

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS EHCHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES

SAN JOSÉ

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRICIO FIJO

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT aplec de poesies juvenils per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prólec de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESÍES per D.ª María A. Salvá ab un prólec del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitud al no comprar aqueix preciós ensay de novel·la mallorquina; tal vegada per no conixer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poésies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prólec de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartomeu Ferrá, a una pesseta l'exemplar y als suscriptors dels setmanaris catòlics mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Llibrería

PAL-LAS

Diccionario enciclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemán e Italiano.—10 pésetas—Se venden en esta imprenta.